

OBERTURA DE LA PORTA DE LA MISERICÒRDIA

CATEDRAL DE VIC – 13-12-2015 – Tercer diumenge d'Advent / C

Sr. Degà i membres del Capítol d'aquesta catedral,

Srs. Arxiprestos,

Germans preveres i diaques,

Germans tots, fills estimats de Déu.

Hem escoltat en el profeta Isaïes. *Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»* Aquestes mateixes paraules expressen els sentit del que el Senyor ens concedeix de viure en l'obertura de la Porta Santa de la Misericòrdia de la nostra catedral. Perquè l'experiència de joia profunda present en el cor de tots els qui hi participem és expressió de la joia, infinitament més gran en el cor de Deu, ja que ell és enmig nostre, com a Salvador poderós. En una paraula: el Senyor en l'Any de la misericòrdia ens renova el seu amor. Aquesta és la seva alegria, perquè és el que hi ha en el més pregon del seu cor: amor i res més que amor misericordiós. Aquesta és la essència més íntima de Déu, que en Crist, rostre de la misericòrdia del Pare, se'ns ha revelat plenament. I aquesta és també la nostra joia: escoltar i experimentar que n'és, de gran, d'immens, l'amor misericordiós de Déu a favor nostre, a favor de tots i cada un dels homes i dones, sense cap exclusió.

Sí, fills estimats de Déu, en aquest Any de la Misericòrdia el Senyor ens renova el seu amor. Ell ens estima amb el seu amor misericordiós. L'amor de Déu ens precedeix, ens cerca, ens troba. És sempre el primer. Sempre és ell qui pren la iniciativa. Cada persona, cada un de nosaltres, ha estat creat, perquè ha estat estimat per Déu, com a únic i irrepetible. Cada un de nosaltres és acollit com a fill estimat de Déu. Ell ens coneix pel nostre nom, i aquest nostre nom el porta gravat a la palma de les mans. Som preciosos als ulls de Déu, com ho és cada fill per a la seva mare i el seu pare. Som estimats de Déu amb un amor total, sense cap fissura, cada un per ell mateix, sense fer cap comparació. Som estimats abans de cap mèrit nostre. Siguí quina sigui la nostra edat, el nostre passat, la nostra mena de malaltia o de mort, l'amor misericordiós de Déu és aquí i ens espera, sense cap retret, acollint amb la seva tendresa infinita les nostres fragilitats, la nostra vulnerabilitat, els nostres dolors, les nostres defallences, les nostres caigudes. Podem, estimats germans, obrir a l'amor misericordiós de Déu tota la nostra vida, la nostra història, sense cap por a ser jutjats, refusats, condemnats. El Senyor ens vol retrobar altra vegada, ens vol mirar de nou, ens vol escoltar en el cor dels nostres descoratjaments. Que el Senyor ens concedeixi el do de llàgrimes del penediment per a reposar el nostre cap en el cor del Pare. Deixem que ell ens posi les seves mans, tendres i fermes al mateix temps, a les

nostres espatlles, i així puguem viure l'experiència trasbalsadora del fill petit de la paràbola del pare misericordiós (cf. Lc 15,20-24).

Amb paraules del sant pare Francesc l'objectiu de l'Any Sant de la Misericòrdia és: «Sentir fort en nosaltres l'alegria d'haver estat retrobats per Jesús que, com a bon Pastor, ha vingut a cercar-nos perquè estàvem perduts». Sí, L'Església necessita aquest moment extraordinari per a posar la mirada de nou en l'amor misericordiós de Déu i llançar-se a portar aquest amor a tots els homes. El perdó donat i ofert és hoste poc habitual en el nostre món. Redescobrir-nos el que som, essencialment perdonats, ens farà deutors dels nostres germans en l'amor i el perdó generosament ofert. El que hem rebut com a do, no podem fer res més que compartir-ho amb tots els nostres germans.

En l'evangeli hem escoltat com la gent preguntava a sant Joan Baptista: *Així, doncs, què hem de fer?* I aquesta ha de ser també la pregunta que ens hem de fer tots nosaltres. El papa Francesc va dir en l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere del Vaticà: «Entrar per la Porta Santa significa descobrir la profunditat de la misericòrdia del Pare que ens acull a tots i surt a trobar-se amb cada un de nosaltres. Serà un any per a créixer en la convicció de la misericòrdia... Travessar la Porta Santa ens fa partícips del misteri d'Amor misericordiós, que és Déu. Abandonem, doncs, tota mena de por i temor, perquè no és propi del qui és estimat d'aquesta manera; visquem l'alegria del trobament amb la gràcia que ho transforma tot.»

El que hem de fer, doncs, tots nosaltres és acollir abundantment la misericòrdia de Déu. És aquest un any en què hem de redescobrir el sagrament de la reconciliació. Obrir la Porta Santa ens compromet, perquè aquesta porta significa el cor obert de Crist, traspasat per la llança del soldat. Del cor de Jesús va brollar sang i aigua, signe dels sacraments de la misericòrdia de Déu per a salvació de la humanitat. Obrir la Porta Santa de la nostra catedral significa obrir la porta del Cor misericordiós de Jesús, perquè en ell els homes trobin el perdó i la pau. Els sacerdots de la nostra diòcesi han acollit el repte per tal que tots els dies de l'Any Sant, des d'avui i fins a la seva clausura, hi hagi una presència constant de confessors, per a escoltar el cor dels qui ens apropem a cercar la misericòrdia de Déu en la confessió i en la consulta per a cercar camins de més i més misericòrdia. I el que es fa en el temple que és mare de tots els temples d'arreu de diòcesi, és un signe del que en cada parròquia i comunitat s'ofereixi a tots. No pot haver-hi autèntic Any de la Misericòrdia sense el sagrament de la confessió; no hi pot haver Any Sant de la Misericòrdia sense confessors. Demanem al Senyor el revifament de la pràctica del sagrament de la reconciliació arreu de la diòcesi.

El que també ens demana el Senyor, estimats germans, en aquest Any de la Misericòrdia és la pràctica de les obres de misericòrdia, tant corporals, com espirituals. Ha de ressonar moltes vegades en el nostre cor el lema d'aquest any jubilar: *Misericordiosos com el Pare*. Passar el llindar de la Porta Santa de la Misericòrdia ens compromet a ser portadors de la misericòrdia del Pare als nostres germans, a tots els qui trobem en el camí de la nostra vida i necessiten la nostra mirada i els nostres fets de tendresa i amor. Tots hem de fer nostra l'actitud de misericòrdia del bon samarità

de la paràbola de Jesús. Redescobrim aquest any les obres de misericòrdia corporals: donar menjar al qui té fam, donar beure a l'assedegat, vestir el despullar, acollir el foraster i el pelegrí, visitar i assistir els malats, visitar els presos, enterrar els morts. Redescobrim també les obres de misericòrdia espirituals, que potser tenim una mica més oblidades: donar consell a qui ho necessiti, ensenyar a qui no sap, corregir a qui va errat, consolar el trist, perdonar les ofenses, suportar amb paciència els defectes del proïme, pregar a Déu pels vius i pels difunts.

Obrir la Porta Santa ens compromet també a acollir amb generositat el do de la indulgència plenària, tant per a nosaltres com per als nostres difunts. És el gran perdó de Déu, que complementa amb la seva misericòrdia, per mitjà de la seva Esposa, l'Església, el perdó del sagrament de la Penitència, amb l'alliberament del nostre cor de tot residu, conseqüència dels nostres pecats, habilitant-lo a obrar amb caritat i alliberant-los de les penes pròpies del pecat. Rebre aquest do significa posar-se en camí, fent un pelegrinatge semblant al que avui hem fet des de la parròquia del Carme de la ciutat de Vic. Pelegrinatge que hem de fer personalment i comunitàriament. Tant de bo que no hi hagi cap parròquia, ni cap comunitat, que no deixi perdre aquest do de gràcia que Déu ens ofereix, des del seu cor misericordiós Un pelegrinatge, però, que ha d'incloure sempre, com ens ha dit el papa Francesc, les etapes necessàries per a aconseguir la meta que li és pròpia: *No judiqueu i no sereu judicats, no condemneu i no sereu condemnats, perdoneu i sereu perdonats, doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar* (Lc 6,37-38).

Germans estimats, no perdem l'oportunitat de gràcia que el Senyor ens concedeix en aquest Any Sant de la Misericòrdia. Deixem-nos sorprendre per Déu! Ell ens vol amorosir amb el seu amor, tant a nosaltres com a tots els nostres germans. Del seu cor misericordiós brollaran tresors d'infinita gràcia. Serem capaços de tancar el nostre cor? ¿Estarem mirant a altres llocs i esperant altres dons que no sigui el do immens de l'amor misericordiós de Déu? Que Déu no ho permeti i ens faci el do de desvetllar el nostre cor amb la seva veu dolça i clara, ferma i amorosa. Que Déu no ho permeti ni per a nosaltres ni per als nostres germans que estan esperant, molts sense adonar-se, la nostra misericòrdia per a portar-los a la font inexhaurible de l'amor misericordiós de Déu.

A Maria, Mare de Misericòrdia, Mare de Jesús, Rostre de la Misericòrdia del Pare, li encomanem aquest Any Sant. Ella, que en el *Magnificat*, és la profetessa de l'amor misericordiós de Déu i que com a mare del crucificat fou testimoni i partícip del «bes» donat per la misericòrdia a la justícia, perquè ni el pecat ni la mort puguin separar els homes de l'amor misericordiós de Déu; que ella ens porti de la mà en tot aquest Any Sant de la Misericòrdia que avui iniciem. Així sigui.